

Inleiding

Stel: jij en een broeder bidden allebei om hetzelfde grotere huis.

Welk gebed zal God verhoren? Waar ben je dan echt op gericht? Op je eigen voordeel of op het welzijn van de ander? Veel van wat wij willen, komt voort uit onze **eigen begeerten**. Vaak zijn die wensen meer gericht op **het aardse** – op geld, comfort, status of plezier – dan op **het hemelse**, wat te maken heeft met Gods wil en karakter.

Begeerte

In hoofdstuk 3 sprak Jakobus over de **wijsheid die van God komt**. Die wijsheid zorgt voor geestelijke groei en kenmerkt zich door nederigheid, zuiverheid en vrede. Daartegenover staat de **aardse wijsheid**, die gevoed wordt door **jaloerie en eigenbelang** in ons hart. Het resultaat daarvan is liegen, verwarring en oneerlijkheid. Hier in hoofdstuk 4 gaat Jakobus hier op door.

Lezen: Jakobus 4:1-3

- 1) **Waarom voeren hartstochten strijd in ons lichaam?**
- 2) **Wat is het gevolg van onze hartstochten?**
- 3) **Waarom worden sommige gebeden niet verhoord?**

*Want de ogen van de Heere rusten op de rechtvaardigen,
en Zijn oren zijn gericht op hun gebed*

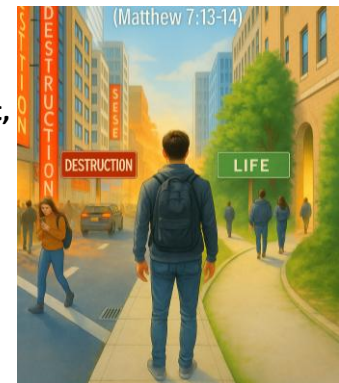
(1 Petrus 3:12)

Wereld

In hoofdstuk 1 zagen we al dat als je zegt dat je bij God hoort, maar ondertussen blijft leven volgens de manier van de wereld, je gebeden niet verhoord zullen worden. Je kunt niet **van twee walletjes eten**. God vraagt om een **onverdeeld hart**, namelijk om een leven dat echt gericht is op Hem. Je moet kiezen. Wie met één been in de wereld en met het andere bij God wil staan, wordt gezien als iemand die voor de wereld kiest.

Lezen: Jakobus 4:4-6 & 1 Johannes 2:15-17

- 4) **Wat wordt bedoeld met overspelige mannen en vrouwen (vs4)?**
- 5) **Waarom is vriendschap met de wereld vijandschap met God?**
- 6) **Wat heeft hoogmoed met dit alles te maken?**

*Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben,
of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten.*

(Mattheus 6:24)

De wereld om ons heen zegt: “*Alles is maakbaar.*” Je bepaalt je eigen toekomst, je eigen geluk en als je maar hard genoeg werkt of wilt, kun je alles bereiken. Het klinkt aantrekkelijk, onafhankelijk, krachtig en positief. Maar Jakobus laat zien dat dit denken in werkelijkheid **hoogmoedig** is en het gaat vaak ten koste van anderen.

Lezen: Jakobus 4:7-10

- 7) Hoe bied je weerstand aan de duivel?
- 8) Hoe nader je tot God?
- 9) Wie moet zich vernederen voor God?
- 10) Waarom zijn dubbelhartigen in een ellendige staat? (Zie Jak. 1:7-8)

Trots komt vóór de ondergang, en hoogmoed komt vóór de val (Spreuken 16:18).

Hoogmoed maakt dat we onszelf boven anderen plaatsen en soms zelfs boven God. We doen alsof we ons leven zelf kunnen sturen, alsof we God niet nodig hebben. Maar juist dat denken brengt afstand tussen Hem en ons. Jakobus laat zien dat wie **bij God wil horen**, een houding van **nederigheid en afhankelijkheid** nodig heeft. Daarom roept Jakobus op om ons **af te keren van de manier van denken van de wereld** en in plaats daarvan ons te laten **veranderen door Christus**. Als we dat doen, dan bieden we **weerstand aan de duivel** en zal hij vluchten.

Oordelen

Oordelen gaat bijna vanzelf. We merken fouten op, praten erover, en zonder dat we het altijd doorhebben, **verheffen we onszelf** boven de ander.

Lezen: Jakobus 4:11-12 & Mattheus 7:1-5

- 11) Waarom zouden wij elkaar niet oordelen?
- 12) Waarom spreek je kwaad van de wet als je oordeelt?
- 13) Over welke wet gaat het in Jakobus?

De *Koninklijke wet* schrijft voor dat wij elkaar liefhebben. Als wij anderen beschuldigen, dan falen we in het elkaar liefhebben en zijn wij net zo schuldig. Dan verhef je jezelf tot rechter, terwijl dat aan God is.

Hoogmoed

Hoogmoed komt niet alleen tot uiting als je je verheft boven je broeder of zuster door hen te oordelen.

Lezen: Jakobus 4:13-17

- 14) Waarom is het hoogmoedig als je met zekerheid over je toekomst spreekt?
- 15) Hoe zouden wij ons opstellen als we spreken over onze aardse toekomst?

Het hart van een mens overdenkt zijn weg,
maar de HEERE bestuurt zijn voetstappen (Spreuken 16:9).

Hoogmoed gaat niet alleen over hoe je met andere mensen omgaat, maar ook over **hoe je tegenover God staat**. Stel je jezelf afhankelijk op van Hem, of leef je alsof je alles zelf onder controle hebt?

Aan het einde van hoofdstuk 4 zie je hoe sterk Jakobus aansluit bij de **woorden van Jezus** in de evangeliën. Net als Jezus roept hij ons op om **nederig te leven, niet te oordelen**, en **God boven alles te stellen**. Tegelijk sluit zijn boodschap ook aan bij de **wijsheid van Salomo** in het boek Spreuken. In beide boeken gaat het om dezelfde keuze: Leef je volgens de **natuurlijke, aardse manier van denken**, die uiteindelijk tot ondergang leidt? Of kies je voor de **bovennatuurlijke wijsheid van God**, die richting geeft aan dit leven en leidt tot het eeuwige leven?